

Zpravodaj

4 / 2 0 1 3

K O L P I N G O V A D Í L A Č E S K É R E P U B L I K Y

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22,
590 01 Žďár nad Sázavou,
t el.: +420—566 585 010, fax:+420—566 585 020, web: www.kolping.cz

Vánoce-rodina-Kolping-Fatima

OBSAH

Vánoční úvaha	1
Život Adolpha Kolpinga	2
Život Adolpha Kolpinga	3
Život Adolpha Kolpinga	4
Seminář v Krakově	5
Mezinárodní fotbalový turnaj KDČR	6
KR Schrobenuhausen navštívila Bíteš	7
Na divadelním představení v bavorském Höchstädtu	8
Návštěva kardinála Duky v Kunštátě	9
Nadcházející akce	10

Vánoční úvahu otvírám - jak jinak, než pohledem do Betléma, kde se narodil Ježíš. Když rozjímám o Svaté Rodině Nazaretské, je nasnadě, že také Kolping - to je rodina. Nemohla chybět letos při národní pouti naší země v Betlémě. Tolik krásných mladých lidí i s rodiči, pedagogy, ale také s našimi kněžími, pastýři - biskupy, poutníky. No skutečně - rodina českomoravská. Celá tato nádhera se rodila a řídila z Českomoravské Fatimy v naší zemi. Společně jsme více i méně viděli a věděli, že se tímto rodinným společenstvím a vzájemností realizuje dávný odkaz arcibiskupa Karla Otčenáška; jistá vize duchovního správce Kolpingova díla ČR, nyní kardinála Dominika i nasazení biskupa Jana Vokála, také člena Kolpingovy rodiny.

A právě s ním, s našimi pastýři, s rodinou Libora Havlíka a bohoslovci jsme prožívali cestu do portugalské Fatimy a o měsíc později přijali v Koclířově Anděla České republiky. Zcela jistě nemůžeme opomenout jubileum 20 let Kolpingu - ať v Kunštátě či v jiných Kolpingových rodinách. Když jsme se sešli ve Žďáru v gymnáziu na konci listopadu, prožívali jsem opět jednu velkou rodinu Kolpinga, která vidí, co je kdy třeba v naší církvi i vlasti a s obvyklým a charakteristickým výrazem „v pohodě“ pokračuje ve svém poslání.

A když jsem, také v letošním roce, přijal ve Věžnici službu ve vedení Kolpingova díla ČR a vidím společné krásné plody této vzájemnosti, přeji vám (nám) všem v Kolpingu „pohodové“ vánoce, jasný start do nového roku, který biskup Jan v královéhradecké katedrále 1.1.2014 ve 14.00 hod. zasvětil (tak, jako papež František celý svět) Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, v přítomnosti její sochy z Fatimy a za nedlouho poté budeme - opět jako jedna velká rodina. Ne ve Svaté zemi, jako před pár týdny, ale na klíčovém místě naší církve v Římě jako ti, kdo doprovázejí své biskupy na cestě k apoštolským prahům,

Ad limina...

Bratři, sestry, studenti, Kolpingova mládeži a děti, šťastné a POŽEHNANÉ

P. Pavel Dokládál, člen představenstva Kolpingova díla ČR
Koclířov 20.12.2013

Život Adolpha Kolpinga

Dnes otiskujeme další část životopisu Adolpha Kolpinga. Text z počátku minulého století psaný dobovým slohem byl součástí Jubilejního pamětního spisu o činnosti Jednoty katolických tovaryšů v Praze, vydaného u příležitosti oslav 50.let činnosti (1852-1902). Ide o mnohdy úsměvnou formou psané texty, z nichž je však i dnes cítit opravdovost a poctivý úmysl našich předchůdců, kteří se chopili Kolpingových myšlenek.

ADOLF KOLPING

A JEHO VÝZNAM PRO JEDNOTY
KATOLICKÝCH TOVARYŠŮ.

Tento hrdinný důkaz lásky k bližnímu byl již zvěstí jeho šlechetné povahy a neklamně předcházejícím znamením, co on pro tovaryše řemeslné později vykonati měl; jako se tohoto tovaryše v nemoci ujal, tak vždy potom řemeslu a řemeslníkům byl strážným andělem, pomocníkem a jeho zájmů statečným hajitelem. Za čtyři léta odbyl pětiletou školu gymnasia. Nyní se měl na universitu či

Jubilejní pamětní spis Jednoty katol. tovaryšů. 9

vyšoké učení odebrati — a hle! i zde prozřetelnost Božská pro něho, jako Svého vyvolence dráhu upravila. Zázračným téměř způsobem poskytnuty mu byly prostředky peněžní, a jak se to stalo? Ku konci studií gymnasijských obdržel dopis beze všeho podpisu, kterýmž byl vyzván, aby se ihned dostavil do označeného domu, poblíže chrámu. Spěchal v místo to, a vzrušující pohled naskytl se jeho oku. V rohu slabě ozářeného pokojíku ležel na posteli umírající a před ním na zemi klečela vznešená dáma — dcera velkostatkáře obce Kempen, odkud on sám pocházel. Tato zapísalaha ho, aby o umírajícího se postaral a zároveň mu řádný pohřeb vystrojil. A tak se také stalo. Za krátký čas sdělila ona dáma Kolpingovi, že na úmysl odčinění různých hříchů onoho muže, bývalého studenta, kterého dobře znala, ochotna jest nemajetnému bohoslovci po čas jeho studií nutných prostředků peněžných poskytovat a žádala Kolpinga, aby splnění slibu jí umožnil a od ní nabízené podpory přijal.

A tak roku 1841 koncem dubna odebral se Kolping na universitu v Bonnu, studoval i v Mnichově a vstoupil po té do semináře v Kolíně nad Rýnem a 13. dubna roku 1845 byl na kněze vysvěcen, jsa 32 let již stár. Prvním jeho úkolem v kněžském povolání bylo, svého otce pochovati. Právě den před vysvěcením jeho podlehl otec jeho zákeřné nemoci, která delší dobu na kořenu života jeho hlodala; ubohý otec neměl jiného přání než viděti syna svého u oltáře obět mše svaté sloužiti — ale v rozhodné chvíli byl na věčnost odvolán. Nevyzpytatelný jsou cesty Boží — právě ten den, který nového kněze radostí naplnil, též den přinesl mu zároveň krutou ztrátu.

Kolping musil zde seznati, že na této pozemské pouti ke hrobu není žádné radosti čisté, nezkalené, žádné štěstí trvalé, ale že vše pomíjející a že život náš a život katolického kněze zvlášť jest nepřetržitou řadou sebeobětování a odříkání spojeného se sebezapíráním.

Ráno sám cele bytost svou Všemohoucímu v obět zasvětil — a u večer předstoupil stížen tak hroznou

ztrátou před nebes Pána, se slovy: „Bůh dal, Bůh vzal, buďž jméno Jeho věčně pochváleno!“

Po primici nastoupil v duchovní správě jako kaplan v Elberfeldu, a tam dlužno jaksi kolébku jednoty katolických tovaryšů a učňů hledati. Roku 1896 slavena tamže 50letá památka založení těchže. A jak jednoty ty vznik vzaly? — Dva zbožní tovaryši truhlářští Jiří Gerlach a Bedřich Kemp založili nejdříve pro tovaryše a učně ve své dílně tak zvané „Mariánské Bratrstvo.“ — Každou neděli uklidila se dílna, cvičili ve zpěvu zbožné písně, pak se čtlo něco střídavě buď z bible nebo životopis toho kterého svěťce, a něco ku osvěžení mysli pro zábavu. Všichni přispívali částkou ze mzdy na zakupování vhodných knih, oleje do lampičky atd. — Mistr byl celý šťasten a sám s četnou rodinou svou těchto odpoledních besídek se účastnil. Ale za krátko dílna nestačila a propůjčena jim byla jedna třída ve škole, neboť členstva přibývalo. Učíel Karel Breuer podporoval účinně věc tu — poukazuje hlavně na učně, kteří školu právě opustili a sami nyní ve praktický život vstupují ve stáří, náchylném různým probouzejícím se vášním.

Vydal také pamětní spis, jednající o takovémto sdružení ku pěstění zbožnosti a pospolité podpory a nevinné zábavy. Na to byli oba místní důstojní páni kaplani vyzváni, aby odhlývali přednášky. Dne 6. září roku 1846 se spolek trvale utvořil. Za předsedu zvolen starší kaplan Steenwerts, a když se za krátko stal farářem, zvolen za předsedu Kolping.

Za krátko seznal Kolping cele úkol naň vložený a odhodlal se, že se stane vůdcem řemeslného dorostu a rádcem ochotným každému, kdož nedělní besídku hodlá navštěvovati. Vydal případný obšírnější spisek o tom jednající pro širší veřejnost. Důležitost toho všeho uznávajíce a bedlivě o záležitosti té uvažuje, dospěl k poznání, že je třeba, aby myšlenka ta dále se šířila, ale k tomu se mu zdál kroužek v Elberfeldu skrovným. Toužil do Kolína nad Rýnem, neb hlavní toto město Porýnska bylo sídlem kvetoucího řemesla a celé řady tovaryšů a učňů se tam

nacházely. Po odstranění různých překážek zdařilo se mu to. Stal se tam vikářem a nastoupil 3. dubna r. 1849. Ale když se mu práce se spolkem tím spojená stále hromadila a on v duchovní správě přetižen kázáním, zpěvem hodiněk atd., tu opatřil na své vlastní útraty za sebe náhradníka, který jako subsidiar metropol. kostela správu duchovní místo něho zastával.

V Kolíně nad Rýnem započal se čtyřmi tovaryši a dvěma učni. Ale poutavé, ohnivé přednášky jeho lákaly v brzku mnohé jiné. Ale pak i tu školní místnost k tomu zapůjčená nestačila. Na to oddělil učně od tovaryšů, aby každý přiměřeně svému stavu a stáří vzdělán a poučen byl. Za krátko měl tři místnosti pro 200 tovaryšů a 80 učňů. Rozhodl se, nějaký dům najmouti; ale to spojeno bylo s velikou námahou, v pravdě žebrání u zámožnějších tříd obyvatelstva. Kolping se hrdinně podvolil pro stav řemeslný všemu. Sebral něco na hotovost, najal dům a zde shromažďovali se v prvním patře v jedné místnosti učňové; přízemek celý vyhrazen pak tovaryšům, kde zároveň zřízena noclehárna pro pocesťné. V neděli odpoledne bylo požehnání v nejbližším kostele a potom přednáška ve směru a smyslu ryze katolickém, u večer společná modlitba. Během celého týdne, hlavně v hodinách večerních dle možnosti vyučoval, získav k tomu i odborné síly, jednoho každého v kreslení, počtech, děje- a zeměpise i v náboženství.

Ku přednáškám mimonáboženským volena látka o tom, co se hlavně ke společenským otázkám života veřejného vztahovalo a co ku všeobecnému vzdělání na mladou mysl živě působilo. Během prvního roku přibral 6 pomocníků laiků a dva mladší duchovní.

Kolpingovi velmi na tom záleželo, aby nastávající mistr již v letech jako učeň si zvykl na zbožnost, pracovitost, střídmost a spofivost. Z Kolína rozšířily se tyto nedělní schůze téměř po celém širém okolí. Hlavně to byli ale tovaryši sami, kteří na cestách myšlenku založení spolku horlivě rozšiřovali, a Kolping byl všude a každému radou ochotně nápomocen.

Rýnské listy vydávané Adolphem Kolpingem

Muzeum A.Kolpinga v rodném Kerpenu.

**Hrob bl. Adolpha Kolpinga v Minorit-
ském kostele v
Kolíně nad Rýnem.**

12

Monsignor Dr. Josef Burian:

Tak stalo se ve městech Bonnu, Koblenzi, Trevíru, Mohuči, Münsteru a Hildesheimu. Všechna tato města utvořila sdružení, nad nimiž Kolping měl vrchní dozor a občas k přednáškám nedělním střídavě docházel. R. 1852 nastoupil cestu do jižního Německa a založil jednoty v Mnichově, Inšpruku, Linci, Solnohradu a ve Vídni, zavítal i do naší stověžaté Prahy.

Ve Vídni byl předsedou této jednoty kazatel dómu Gruscha, nynější kardinál kníže arcibiskup Vídeňský. I v Berlíně podařilo se po mnohém úsilí jednotu tovaryšů založiti; předsedou byl vikář Müller a jeho náměstkem kupec Bolik. Po této cestě rozhodl se z příjmů, které nashromáždil sbírkami a dary dobrodinců, vlastní dům postavit a stalo se tak r. 1852 v Kolíně nad Rýnem. Při tom všem byl horlivě literárně činným, v letech 1848 vydal první kalendář. Pak vydával lidové listy pro rodinu a řemeslo. Mimo to zanechal celou řadu krásných poučně-zábavných povídek pro mladší dorost řemeslů, v nichž zrcadlí a obráží se jeho prostá upřímnost, spojená se snahou lidumilnou i k poučení hlavně řemeslníků. Vytrvalá a zdárná činnost jeho byla zdrojem hmotných příjmů, které však jedině ve prospěch spolkové činnosti zasvětil.

Ale při tak neunavné činnosti trpělo valně jeho tělesné zdraví. Chrlení krve, kterýmž před 20 lety stížen byl, dostavilo se opět. K osvěžení sil tělesných a mizícího zdraví cestoval do mořských lázní Ostende, kde se mu z části ulevilo. V roce 1862 podnikl cestu do Říma ku návštěvě sv. Otce Pia IX. Svätý Otec, který dostatečně o jeho blahodárné činnosti se již dověděl, přijal ho milostivě a obdaroval ho stkvostným mešním rouchem, kteréž do dnešní chvíle v Kolíně nad Rýnem se v úctě chová, a jmenoval ho papežským komořím. V roce 1863 nucen byl opět lázně Ostende vyhledati. Dostavily se těžké záchvaty často, ale přes to úsilovně pracoval o zbudování druhé hospice a stíží již byl přítomen kladení základního kamene. Po té slavnosti již ho však nikdo v ústavech nespátřil. Obtíže dechu trápily ho více a tak

Jubilejní pamětní spis Jednoty katol. tovaryšů.

13

po delší trapné nemoci odevzdán do vůle Boží skonal dne 4. září roku 1863 o 4. hod. odpolední.

Za ohromného účastenství všech tříd obecnstva pochován byl na hřbitávku v Melatenu. Později rakev vyzdvížena a v kostele Minoritů před oltářem sv. Josefa uložena. Nad hrobkou prostou jest deska žulová s nápisem: »Zde odpočívá Adolf Kolping; prosí o almužnu tiché modlitby.«

* * *

Tot životopis Adolfa Kolpinga, prostého řemeslníka, kněze, lidumila, jehož život byl řetězem skutků milosrdných, hlavně stavu řemeslnému, kteréhož se obětavě ujal, jej miloval, o něj pečoval a proň zemřel!

Z celého líčení jeho života vidno, že prozřetelnosti Boží byl jaksi předurčen pro dílo na prospěch řemeslného stavu, které také dokonal, a světlá památka jeho budiž vodítkem v duchu jeho setrvati a vzájemným stykem a účinnou cvičbou ve zbožnosti se vzpomínkou na něho pokračovati.

Seminář v Krakově

Začátkem října se v polském Krakově uskutečnil seminář Kolpingovy mládeže na téma „Boj s nezaměstnaností mladých lidí“, kterého se za Kolpingovo dílo ČR zúčastnil Miroslav Brabec z Kolpingovy rodiny Praha 8. Zde je výňatek z jeho mailu:

Ahoj Michale,

slíbil jsem Ti zprávu o tom, co se v Krakově dělo. Já jsem vzhledem k tomu, že chodím do školy, mohl přijet až v pátek ráno a odjel jsem v neděli ráno (bylo to pořádáno v datech 3.-6.10).

Přemýšlel jsem, jak ti podat, co se tam dělo, proto ti do přílohy dávám pozvánku v němčině a angličtině. Ze všech seminářů se mi tam líbil seminář na téma jak si napsat životopis, důležitost průvodního dopisu a motivace. Nemůžu najít jméno přednášejícího, ale tenhle člověk fakt věděl, o čem mluví. Slyšel jsem toto téma už předtím, ale tohle byl asi vážně nejlepší seminář na toto téma. Pak následoval seminář na téma EVS (european voluntary service). Semináře byly hezké, ale jako nejpodstatnější bych hodnotil hlavně se dozvědět co dělají ostatní v jiných zemích.

Jinak můj osobní dojem? V Polsku jsem nikdy nebyl, ale Krakow je vážně nádherné město. Rozhodně tohle místo stojí za návštěvu. Líbilo se mi tam a doporučuju. Ještě jednou dík, za informace do prezentace.

S pozdravem

Míra Brabec (KR Praha 8)

Fotbalisté KR Žďár nad Sázavou obhájili loňské prvenství v Mezinárodním fotbalovém turnaji

21. Mezinárodní halový fotbalový turnaj Kolpingova díla ČR, který se konal v sobotu 16. 11. ve sportovní hale v Brně Králově Poli, vyhrálo družstvo Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou. Ve finále žďárští fotbalisté porazili Dyjákovičky 6:2 a obhájili tak loňské vítězství.

Turnaje se zúčastnilo 8 družstev reprezentujících Kolpingovy rodiny z ČR a Maďarska. Nejlepším střelcem turnaje se s 9 góly stal Milda Kotík. Nej-

lepším brankářem turnaje byl vyhlášen Eduard Rovenský z KR Velká Bíteš. Za finanční podporu organizátoři děkují Jihomoravskému kraji a především našemu předsedovi

Stanislavu Juránkovi, který turnaj zahájil a provedl excelentní slavnostní výkop!

Michael Kubík

21. MEZINÁRODNÍ
FOTBALOVÝ TURNAJ
BRNO 16.11.2013

Kolpingova rodina Schrobenhausen navštívila Bíteš

šich Kolpingových rodin a k poslechu nám hrála kapela Bridge. V sobotu na svatého Václava jsme zahájili den mši a po ní jsme vyrazili na celodenní výlet do Lednicko-

Poslední zářijový víkend jsme mezi sebou uvítali naše německé přátele ze Schrobenhausenu. Společný program jsme zahájili páteční večeří u Raušů. Vzájemně jsme se při promítání fotek podělili o zážitky ze životů na-

Valtického areálu. Počasí nám přálo, slunce svítalo a po výletě následovala Václavská zábava. Skupina F-box nás zásobila všemi druhy písni a tak se parket brzy zaplnil tancujícími páry a skupinkami. U stolů se bavili starší i mladší, ně-

mecky i anglicky a atmosféra byla pohodová. V neděli po mši už byl na řadě další program – prohlídka hasičské stanice, hasičského vybavení (i s praktickou ukázkou pro mladší účastníky) a dokonce i sanitky – to vše se zajímavým výkladem. Byl pro nás připraven i vynikající oběd, po něm už nastalo loučení a naši německí přátelé se vydali na cestu domů. Jsme moc rádi, že čas od času můžeme Němce ze Schrobenhausenu přivítat ve Velké Bíteši nebo je navštívit u nich v Bavorsku. Partnerství trvá už 11 let, během kterých obě strany mohly navázat nová přátelství, poznat zajímavá místa a získat mnoho krásných zážitků.

Lucie Ševčíková, KR Velká Bíteš

Na divadelním představení u přátel v bavorském Höchstädtu

Již 20 let trvá přátelství členů Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou a Höchstädt. Toto osmitisícové městečko leží nedaleko Augsburgu a místní Kolpingova rodina je známá svým divadelním spolkem s více než 140 letou tradicí. Pro letošní divadelní sezónu nacvičili höchstädtští ochotníci hru s názvem "Diamantová ruleta". Jde o

kriminální komedii, kde hlavní roli ztvárnil nestor tohoto souboru a bývalý předseda KR Jakob Kehrlle. Představení

mělo premiéru 26.10. a celkem je naplánováno 10 repríz. Všechna představení se konají ve farním sále, kde jsou postaveny kulisy a hlediště pro 200 hostů. Všechna představení jsou vyprodána a výtěžek půjde na místní dětský domov.

Pět členů Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou se rozhodlo, že si tuto fantastickou podívanou nenechá ujít a tak jsme se v sobotu 2.11. ráno vypravili na šestihodinovou cestu do Bavorska. Samotné představení bylo úžasným zážitkem (zvláště z první řady, kde jsme jako čestní hosté seděli) se skvělými výkony jednotlivých aktérů. Kdo nezažil vesnické divadlo bavorského stříhu (navíc ve švábském dialektu), tomu tento zážitek vřele doporučuji :-)

Po představení jsme měli možnost až do pozdních noč-

ních (či raních) hodin rozebírat jednotlivé výkony s herci a lidmi, bez kterých by se taková akce neobešla. A do nedělního odpoledne se o nás místní přátelé starali jako o vlastní a vše jsme tradičně završili obědem v hostinci "Beim Papst", kde pan vrchní Josef (Sepl) vykouzlil svůj Cordon bleu, na který vždy s láskou celý rok vzpomínáme. Díky Vám Höchstädtští! (Poděkování také Městu Žďár nad Sázavou za finanční podporu této výměnné akce)

Michael Kubík, KR Žďár

Návštěva pana kardinála Dominika Duky

Kunštátští farníci dostali již v adventu vánoční dárek. Byla jím návštěva pana kardinála Dominika Duky, který vyhověl pozvání Kolpingovy rodiny Kunštát a naší farnosti. Návštěva českého primase a duchovního rádce Kolpingova díla České republiky byla vyvrcholením oslav 20 let trvání Kolpingovy rodiny v Kunštátě a uskutečnila se v úterý 10. prosince od 17. hodin v kostele sv. Stanislava. Pan kardinál Duka byl hlavním celebrantem mše sv., při které ve své promluvě zmínil historii a současnost Kolpingova díla a důstojné postavení žen v minulosti i dnes o které se zasloužilo hlavně křesťanství. Po mši sv. odpovídal na dotazy z publika zcela zaplněného kostela. Mimo jiné zajímavé dotazy se podle očekávání objevila i problematika církevních restitucí. Odpovědi pana kardinála byly věcné a stejně jako celá návštěva se nesly v příjemném a laskavém duchu. Jako upomínku na návštěvu Kunštátu dostal pan kardinál sošku Pany Marie od starosty města MVDr. Zdeňka Wetra a od Kolpingovy rodiny sošku sv. Stanislava. Tento všední den, ale pro Kunštát slavnostní, byl zakončen v salonku Panského domu společnou večeří a přátelským posezením pana kardinála, všech přítomných kněží, jáhnů a členů předsednictva Kolpingovy rodiny Kunštát.

Alois Havelka, KR Kunštát

Nadcházející akce

Silvestr KR Žďár n.S. na Vyhlídce—pobyt rodin s dětmi
(30.12.– 1.1.2014, Češkovice, rekreační zařízení Vyhlídka)
Nabídka platí i pro ostatní Kolpingovy rodiny !

Společenský ples

(17.1.2014, Žďár nad Sázavou, Dům kultury)
Společný stužkovací ples Kolpingova díla ČR, Biskupského gymnázia a SŠG
A.Kolpinga. Vstupenky stále v předprodeji !

Svoje příspěvky, dotazy nebo náměty zasílejte na adresu kolping@kolping.cz
nebo poštou na adresu:
Kolpingovo dílo České republiky, nám. Republiky 22, Žďár nad Sázavou 591 01

Více informací o našich akcích najdete také na www.kolping.cz

Aktuální dění můžete také sledovat na našem profilu

facebook

